

Ewa Józefa Jezierska OSU
(9 IX 1935 – 31 V 2018)

S. Józefa urodziła się 9 września 1935 r. w Bydgoszczy, jako córka Sabiny i Czesława Jezierskich. Na chrzcie w kościele Najśw. Serca Pana Jezusa, 6 października tegoż roku otrzymała imiona Ewa Zofia. W krótkim czasie rodzina przeniosła się do Gdyni, gdzie przyszło na świat rodzeństwo – najpierw brat Jacek, później siostra Irena. Cztery lata później wybuchła wojna. Rodzina wielokrotnie musiała opuszczać swoje mieszkanie, by w końcu zamieszkać na przedmieściach Gdyni w jednopokojowym baraku. Był to bardzo ciężki okres. W trudnym czasie niemieckiej okupacji Ewa rozpoczęła naukę szkolną uczęszczając do niemieckiej szkoły dla Polaków w Gdyni Witominie. Była bardzo zdolną uczennicą, która w jednym roku zaliczyła program dwóch klas. Gdy władze zaproponowały rodzicom przyjęcie statusu „Eindeutscha”, rodzice nie skorzystali, na szczęście bez konsekwencji. Szkołę podstawową Ewa ukończyła już po zakończeniu wojny, uczęszczając przez kilka miesięcy do szkoły podstawowej prowadzonej przez siostry urszulanek.

Dalszą edukację kontynuowała uczęszczając do Prywatnego Liceum Ogólnokształcącego Sióstr Urszulanek w Gdyni w latach 1948 – 1952, które ukończyła zdaniem egzaminu dojrzałości. Równocześnie uczęszczała do średniej Szkoły Muzycznej. Po zdaniu matury w 1952 r. starała się o przyjęcie na studia w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, ale okazało się, że ukończenie szkoły zakonnej jest przeszkodą w przyjęciu na studia wyższe. Dopiero z odwołania została przyjęta na Wydział Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny tegoż uniwersytetu.

W sierpniu 1958 roku wstąpiła do Zakonu Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej i rozpoczęła formację zakonną w Tarnowie. 3 maja 1959 r. została przyjęta do Nowicjatu w Poznaniu – Pokrzywnie otrzymując przy obłóczynach imię Maria Józefa. Dwuletni nowicjat ukończyła złożeniem ślubów zakonnych 3 maja 1961 roku. Władze zakonne skierowały ją do Krakowa, gdzie podjęła trzyletnie studia w Wyższym Instytucie Katechetycznym. W Krakowie 3 maja 1966 roku złożyła śluby wieczyste i została skierowana do Wrocławia, gdzie podjęła pracę nauczycielki matematyki i fizyki, wychowawczyni klasy oraz w internacie w Prywatnym Żeńskim Liceum Ogólnokształcącym Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej. W 1970 roku władze zakonne mianowały Siostrę dyrektorem tej placówki, którą to funkcję pełniła do roku 2007, ucząc równocześnie matematyki.

Pracując na pełnym etacie w szkole, w latach 1969 – 1972 podjęła studia na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu. Siostra ukończyła studia w roku 1972 uzyskując stopień magistra i konsekwentnie zdobywała kolejne stopnie naukowe: w roku 1977 licencjat, a w 1983 obroniła pracę doktorską. W 1991 roku podjęła pracę dydaktyczną na Papieskim Wydziale Teologicznym, prowadząc wykład ze wstępu ogólnego do Pisma Świętego, a w późniejszym czasie także seminarium z biblistyki Nowego Testamentu oraz egzegezy pism Pawłowych i wykład monograficzny dla studium licencjacko-doktoranckiego. Z biegiem czasu zdobywała kolejne stopnie naukowe: w 1993 r. stopień doktora habilitowanego i zostaje docentem, a w 2004 r. na podstawie pracy „Pawłowa wizja życia chrześcijańskiego” i dotychczasowego dorobku naukowego otrzymała tytuł profesora zatwierdzony przez Centralną Komisję do spraw Tytułów Naukowych. Dwukrotnie brała udział w Colloquium Biblicum w Wiedniu oraz w Sympozjum Ecclesia in Europa w Rzymie.

Była członkiem Stowarzyszenia Biblistów Polskich, a w latach 2003-2008 należała do Zarządu tegoż stowarzyszenia. Czynn timer uczestniczyła w jego spotkaniach.

Odeszła do domu Ojca w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej 31 maja 2018 roku.

Bibliografia:

1. W. Chrostowski, „Siostra prof. dr hab. Ewa J. Jezierska OSU”, w: „*Żyjemy dla Pana*” (Rz 14,8). *studia ofiarowane S. Prof. Ewie J. Jezierskiej OSU*, red. W. Chrostowski, RSB 23, Warszawa 2006, 9-14.
2. J. Pater, „Życiorys Siostry Ewy Józefy Jezierskiej” w: *Żyjemy dla Pana. Księga Pamiątkowa dedykowana S. Profesor Ewie Józefie Jezierskiej OSU w siedemdziesiątą rocznicę urodzin*, red. M. Rosik, Wrocław 2005, 9-12.

Ks. prof. dr hab. Mariusz Rosik, SBP 35